

També'ns ensenya, que la casualitat, á voltes, ens porte á rebre lliçons de persones de condició humil, quines, per trovarse desenganyades, am sa experiencie son profundment coneixedores del mon, i que per aital cause se troben á cubert de tota altivese i passió mal-sane i que per créureles inferiors á nosaltres, mirem am despreci i de lluny, no podentlas sufrir en nostres converses, per creurens rebaixats escoltantlos, sens altre raó qu'ho aboni, que nostre orgull inflats de nostre saber i per lo tant creientnos sers superiors en tot, lo cual no vol pas dir que ho siguem, ja que si be es mire, els verdaders homens de Geni, son humils per temperament, i no preocupantse d'altre cose que de ses estudis pe'l be que reportar poden á l'humanitat, deixant, per lo tant, á les mitjenies envejoses de tote fama sólidament cimentade, la gloria de creurens supers-homens, no essent mes que uns pobres-homens sent sos saber sols vent, i á quins la fatuositat no deixe veurer ni entendre la realitat, tenint-se la seguretat que'l die que despertin i's trovin care á care, enfront d'ella, caurán del burro en que fan vie pe'ls viaranys de ses il-lusions, i, boi resant el mea culpa, tot l'orgull que coven se tornarà humilitat i franquesa i's

colocarán á nivell no volgient sobreixir ni un centímetre mes d'aont alcansin, no despreciant als qui, per humils que's mostrin, poden darlos lliçons com la que done'l vell filosof á l'Emperador Alexandre.

Tot lo ans dit crec jo que signifiqui el tra-duit diálec, i per ço es que ho trovo en extrem profitós:

En primer lloc, pe'ls quins enlluernats de petulancie en son tivats d'ells mateixos, per-que s'esmenin ó del contrari se'ls hi apliqui la lliçó. Segonament, pels quins despullats d'orgull no senten enveja de ningú, porque's lliurin de la tentació de deixar d'esser tal com son, pensant que poden caurer en gran ridiculesa. Ultimament, per fer compendre als uns i als altres, que moltes vegades no tot lo que'ns he semblan desprecis ó indiferencies á nostres merits ó persones, son tals, sino, casi sempre, son visions de nostre orgull que'n fa creurer que qui no pensa com nosaltres ó no'ns admira, res val, no volgient tenir en compte que á voltes tot lo nostre saber se reduix á un castell de cartes que una sola bufade d'indiferencia tire per terre, fent aixó que siguem la rialle de tothom sens distinció d'estaments ni de classes.

GLEVA

NOVES

Fem present á tots aquells que se suscriguin pera mitj any an aquesta *Revista*, que se'ls regalará el drama en quatre actes *El Majordom*, del novell literat en Francesch Bassas y Palaus, el qual autor es de tots conegut y aplaudit.

* *

Aquest mes es de calor, de banys y de ventalls; per consegüent, las festas Majors se repeteixen quotidianament com per exemple La

Garriga, Canovellas y Parets, Cardedeu, Mollat, Badalona, etc., pera lo tant els balls se repeteixen fins al infinit; aixís es que no pot haverhi una festa complerta sense ballades.

Tots els oficis y totes les misses cantades deixarán una festa freda, si no hi ha lo ball corresponent, perque los catalans som per essencia balladors; contradicció que podrà explicar qui vulgui, empró qu'es evident, puig que al nostre entendre ho som en excés.

No hi ha dubte que lo ball ha existit, existeix y existirà, aixís es natural que un poble expressi sa satisfacció en una festivitat per medi del ball; res mes bonich y alegre que un